

הַלְלוּ פָרָה

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזוהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי^י
ביוראים וציוונים, הערות והארות

פרשת ויצא

שנת תשע"ד

והנה להיות אחרות בדברי אמרת אין הפנאי מסכים עתה, וכבר שמעת הרבה שיש בהם די להחיות ולשם נפשך בכל עת, אך שהוא איך שהוא, כי כל מה שדברנו הרבה שצריכין להחיות את עצמו בכל נקודה ונקודה טוביה, וביתר במה וכיו', ושהציגו מהתגנות על עצם האמת וכו'. הכל אכן דברים בעלם ח' ר' העיקר לילך בהם ולקיים, והעיקר בעית שצ'ר להאדם בדעתו באמת מלחמת קלוקלי ח'יו וכיו' אז צריך ביזור להחיות את עצמו בכל זה, ולהפוך היגון ואנה לאשמה ליקום ח'ב סי' י"א של מה שתתגבר עליו ביותר היגון ואנה, ורוצה להפל אללו עצבות וمرة שחורה מהמת שעשה, היפוך הכל לשמה. ויאמר לבכו, אדרבא הא לאף על פי כן זיל רשי שחורה אני ונואה וגנו. אתם רועתי אל אקל בעיניכם אף אם עובני אישו מפני שחורת שני, כי שחורה אני על ידי שופת השמש, ונואה אני בחיתוך איברים נאים, אם אני שחורה כאחלי קדר המשיחים מפני פסוק זה זיל רשי שחורה אני ונואה וגנו. תסכל לאותם שחורה אני במעשה ישנה ואני במעשה ישות אבותי, אף במעשה ייש מהם נאים, אם יש בי עון העגל יש כי בגנו וכות הגשים שהם פרוטים תמיד בדברות, קלה אני להתבסס להיות כיריעות שלמה. דוגמא היא זו ואמרת שורה אני במעשה ישות אבותי, ואף במעשה ייש מהם נאים, אם יש בי עון העגל יש כי בגנו וכות קבלת התורה ובי עכ'.

ועיין בליק'ה ריש או"ח שחורה אני ונואה בנות ירושלים. כי מחת שאות הנקרה מעורבת בפסולת הרבה ובפוגמים הרבה, שפגם זה האرم, על ידי זה נדמה שהיא שחורה, כי מונחת בקדורות ובשchorות ח'ו אצל, אבל כשدن את עצמו לכך וכות, ומעורר ומוציא בעצמו הנקרה טובה אויה היא אמרת שחורה אני ונואה, אל תראוני שחורה וכו', כי אין השhorות ממש וכו' כמו שפירש' שם, כי הנקרה טובה בעצמה שיש אצל האדם אפילו צול פושי ישראל, הוא ונואה ופה מאה, רק השhorות חפה עלייה, אבל כשמערורי אתה, היא אמרת שחורה אני ונואה, אל תראוני שני שחורתה כי מעד עצמי אני נואה עד מאה, וזה בחינת שאמו' זיל (מדרש שה"ש) שחורה אני במעשה העגל ונואה אני במעשה המשכן, היינו אכן אעפ' שיש לי חטאיהם הרבה ונתרחקת מאי מארנו יתברך שזה בחינת מעשה העגל, שככל כל החטאיהם שבועלם כי המורה בעבודה וריה כאלו כופר בכל התורה כולה, אעפ'ים ונואה אני במעשה המשכן, היינו במעט טוב שאני מוציא בעצמי עדין עיריש' וכן מוחמ' מז' לעיל מכתב ק'א, ונראה שבhalbה זאת עסוק מהרנ' באות הומנ'ים). וכבר דברתי תקופה לאל הרבה בענין זה, בשבותות הסמכים שעברנו.

נא בני חביבי, לך בדרך להחיות ולשם נפשך בכל עת, ולהפוך היגון ואנה דידי' לשמה, ועל ידי זה תוכל עדין לחק עצמן לעסוק בתורה ותפללה בשמה, ולה' היושעה שיתהפרק הכל לטובה, וכל העונות יתהפרק לזכות, הכל בוצותו וכחו הגדול ונורא מאה, כאשר שמעתי מפיו הק' בפירוש (בליק'ום ח'ב יש ענין שיתהפרק הכל לטובה, ונויין

לOLUMN מכתב קיד') ודי בוה' כתעת.

דברי אביך המצחפה ומהכה להחיותך, ולשםך בישועת ה', אשר זכינו לשאוב מים חיים כאלה מעונייני היושעה

נתן מרסלב

ושלום לכל אנ"ש באהבה רבה, ובפרט לידי' בן אחותי הרבני מו"ה ר' יצחק אייזיק נ"י [מתלמידיו מהרנ']. נתגדל בביה מהרנ' ח'זק ואמץ, ובטה' בה' שישלה לך רפואה שלימה מהרה, ואל תעסוק ברפואות, אף גם להעמיד עולקות, תצוה להעמיד לשונאיך ואויביך, ואתה תקבל רפואה מאת ח' מן השמים. [מהרנ' זיל היה נזהר מادر להתרחק מכל מני דקטורייא וכח הרופאים, כאחרת רבייל עיי' שיחות הרין סי' ו' ועוד, וכן חוחיר בכל פעם להסרים למשמעתו ולתלמידיו היוקרים. רואים מכאן שאפילו רפואה פוחתת כו', שלא היה נזכר לוות כהמה יתרה מרופאים וכו', גם בזה היה נזהר, ועיין משיכ' לחבירו ור' ר' נפתלי לעיל מכתב ג' דומה בלבו שאין הדברים לאכט ענים וכו', ועיין לעיל מכתב ס' וק' ובפתחת הספר].

ותחוק עצמן מעתה לעסוק בתורה בכל יום מעת או הרבה, על כל פנים לא יעבור עליך יומם כל ימי חייך בעלי עסוק התורה ח'ו, והעיקר למדוד פוסק בכל יום ויום שיחות הרין סי' כס' ועוד, וליתן צדקה כפי כחך, ומעט יותר מכך, ואו טוב לך בוה' ובכאה לנצח. כי ימי חיינו הבל צל עובר וכו', ולא ישאר מאתנו כי אם מעט הטוב שנחטוף בימי הבל האלה, והיה לנו לשול גדור אחר כך כי יבא דמינו, טוב לגבר לשים כל מגמותך רק על זה, ולשם נפשו בוה' כל ימיו, ואו היה אהרתו טוב לנצח.

נתן דנ"ה

סימן ק"ד

בעורת השם יתברך, יום ד' צו, תקצ"ג

אהובי בני חביבי.

דע שבאתי לשлом ביום ב', ותחלה לאל הכל על נכוון בעורת השם יתברך, וברכוך השם פעulti קצת שם לצורך נישואי בת ה'תחים' [הרבעית תהנה צירל שנשא את בעלה בו"ש הרץ ברוך]. ונראה מהמכתבים דלהלן שכואת השנה נערכה החתונה, ובשנה שא"כ שנת תקצ"ד בעש'ך פרשת ראה נולדה לה בת ונקראה שמה בישראל אסתור שינידיל כמ"ש במקتب קע"א בתגנ'ה' מדפס ראשון שכותב שם שבטו של מרת תהנה צירל היתה או, בפ' בשלח שנת תקצ"ה, בת חז' שנהה. אך עדין חסר לי הרבה כאשר תבין מעצמך, ולה' היושעה שימלא כל מחסוריינו לטובה מהר אכ"ר.

המשך בדף 4

לכבוד יומה ההליליא
דמן הבעל שם טוב ה'ק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר י"ט:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממן אור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישע"ה כ)
ופרי הארץ לנאן
ולתפארת
(חי מוהר"ץ סי' תקנ"ו)

כ"ה.

כשפוגמין באמונה נופלין בגלות

קודם שאמר התורה משפטים אמונה בסימן ז' שמעוני ממן ז' התורה (בראשית ה, ט) צוהר תעשה לתיבה בסימן קי"ב, וכתבת מה ששמעתי כפי מה שנדרס בסימן הנ"ל. אך אחר כך אמר התורה (שמთ ט, ה) תהומות יכסיומו בסימן ט/, ושם נכל' התורה צוהר הנ"ל, והتورה תהומות יכסיומו נאמרה בשבת שירה תקמ"ג בדרך, ואחר כך התחיל לומר התורה משפטים הנ"ל ואמרה פימקה פימקה. ובאותו העת סיפר שהי' אצלו הבעל שם טוב ז"ל, ואמר לו, כשפוגמין בארץ ישראַל נופלין בגלות, בסימן (בראשית טט, כד) ממש רועה ابن ישראַל. ושאל אותו לומר לו פירוש על אותו המראה, ולא ידענו להשיבו דבר. אחר כך הרואיתו לו התורה צוהר תעשה לתיבה שכתבתני הנ"ל וראתה והסתכל בה אחר כך ענה ואמר ומתלמידי יותר מכולם (חנויות ו) (כלומר שעתה הבין על ידי פירוש על המראה הנ"ל של הבעש"ט ז"ל), כי עכשו אני ידע היבט העניין.

ואחר כך גמר התורה משפטים, ושם מדבר אמונה וארץ ישראַל, שכשפוגמין בארץ ישראַל באמונה יורדי לגלות מצרים, ושאלתי אותו אם זה שייך למראה הנ"ל, השיב שענין המראה כבר גמר מוקדם להשיג העניין בשילימות.

ואחר כך קיבלתי ממנו התורה תהומות יכסיומו, גם שם נכל' התורה צוהר הנ"ל, ושם בסופו מבואר גם כן כשפוגמין בארץ ישראַל יורדי לגלות, ושם מבואר בסופו הפסיק ממש רועה ابن ישראַל על ביאור הפסוק יורדו במצבה כמו אבן, ועתה יכולים להבין מעט פירוש המראה הנ"ל.

(חי מוהר"ץ סי' ג')

כ"ז.

כל צדיק יש לו שביל בפני עצמו

שמעת' מר"א מטעפליק שאמר לו לענין מה שרצון רבינו ז' לא היה שהיה מלמד בנן. והוא הוכיח לו שבוטב יותר להיות מלמד, וסיפר לו בשם הבעל שם טוב ז' שמספרים בשמו שבוטב להיות מלמד, ענה ואמר רבינו ז' אני יודע אם הבעל שם טוב ז' אמר כך, ואפי' אם אמר כך, כל צדיק הדור יש לו כח לעשות גדרים ולהנחייג את העולם כפי אותן הדורות, ואני אומר עתה שבוטב לעבדות הבראה תברך שלא להיות מלמד, וסיפר לו הנ"ל בשינוי לשון מזה, אך זה הוזא בדבריו.

(שיעור הר"ץ סי' ר"מ)

כ"ז.

בצלים חיים

זההיר מאי לבלי לאכול בצלים חיים כלל, אפילו עם שמן או שומן, ואפי' על ידי תערובות כגון על ידי ביצים וכיוצא, ואפי' בשבת, והלעיג על האומרים שבשבת מצוה לאכול דבר המזיק מהם בצלים חיים, ואמר שהם מזיקים מאי לכמה דברים, וחשב אז כמה ענייני חולאת ומכאובים והלישות שנוראים אך שכחחים בפרטiot, אך הכל שחהחmir מאי והזהיר מאי לבלי לאכלם חיים כלל, אפילו על ידי תערובות, ואפי' בשבת רק מבושלים מותר לאכול.

בתחלה שאלנו אותו על זה מהמת ששמענו בשם הבעל שם טוב ז' שהזהיר מאי לבלי לאכול בצלים חיים, ואמר שבודאי כן הוא, והתחילה להשוב לכמה דברים הם מזיקים וכו' בנן, ואזו שמענו כל הנ"ל.

(שיעור הר"ץ סי' רס"ה)

מודברי הרה"צ רבי נחמן מטשענהיין זצ"ל, על ממן הבעל שם טוב צ"ל, תורה הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":
...בכל תקופתו ושותינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורת הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעורתיו פלה בפרש בעיתים דללו בעקבות משחה אשר הפשטו החושך והגורה מאי כפוי ומכפוי תדו ובו וחושׁ ובו' ממש, אשר בין וביאינו הראשונים וו' ראו בן תמיון אויך יובנו בני ישראַל הק' לעמדו וחתחוך עצמו ביראת הק' ואמונהו הק' בתוך התגברות החשבות כוה, וברוך הק' אשר הפליא הצדע עמו והדרים רפואה למכותינו, ובאהירות הימים האלו שלחן גנו מושיע ורב קדושים וגורה כוה, ער וקידוש מון שמיא נחית...

מאמר מישיב נפש ◊

ק"א

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מתוך אחד הרבנים שליט"א

סיכום ר"ג: ארמד אבןך ולא ירעתייך

שואל: האם צריך להאמין בכל ההפנות הנפלאות שאמיר רבינו נחמן לשבח את עצמו, כי הנה לבי נוקפי בכלל אם להאמין כל הענינים המובאים שם, כי נאמרו שם דברים שקשה להאמין בהם, ואולי יתרן שנמסרו שלא בדיק ע"י תלמידים שלא שימשו כל צרכם, ואולי יש בהם הרבה דברי דמיון וגוזמות וכדומה, ואפשר יותר חמור בדברי דמיון והבן, ואם טעיתי נא להעמידני על האמת.

תשובה: הנה بما שאמרת שאפשר הם יותר דמיון רח"ל, בוודאי כוונתך לחשש אפיקורסות או זילזול לגודלינו הקודמים, וע"כ אקדם זהה.

הנה אם נסתפק ח"ז בדברים הללו שנמסרו דור אחר דור ע"י תלמידיו הנאמנים, ובפרט רוב הענינים שנכתבו ע"י תלמידיו המובהק הרה"ק רבינו נתן, שכל ספרי מהורה"ן נכתבו על ידו, אף שלפי דעתך נדמה שיש בדברים רוחקים מהבנה ושכלו, כי אם לא, או כי יכולין להסתפק עלי דברי כל גדולי הדורות, שנמסרו מפה אל פה דור אחר דור, ואח"ל נכתבו בספרים, ואם יכולין להסתפק, יש מקום להסתפק על הכל, ואין קץ לחששות, וכמ"ש מהרי"ד מבעלזא (ביתו נואה קודש ניסן ח"א שס"ג) כי מי שאינו מאמין שהרה"ק ר'בי מاطלע מטעערנאנבל פירנס את הלוי צדיקים שבדורו, הוא אפיקורס, כיון שמדובר שכח היה, הרי מי שאינו מאמין זהה הוא אפיקורס.

אמת הדבר אם רואים בדברים שכוחם ותמהם המה נגד הדין ונגד הלכה, או צריך להניחם בהצד, כי א"א להתנגד עפ"י הדברים הללו למעשה, וכמ"ש חז"ל (שבת י"ג) ברם זכור אותו איש לטוב וחנניה בן חוקיה שלו, שאמללה הוא נגןנו ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה, מה עשה וכו' ושב בעלה ודרשן, ועכ"ז צריך איןנו למשוכני אנפשה לפירושם שלא היו סותרים דברי תורה, אף שלא יבינו הכוונה הענוקה שיש בו, יש ללמדם ולדרשן ולקיים.

כמו"א (קה"ר א' ד') בקשו חכמים לגנו ספר קהלה מפני שמצאו בו דברים מטעין לצד מינות, חזרו ואמרו וכו', כי מצאו תירוצים שלא היו סותרים דברי תורה, ועכ"ז קיימו הפסוקים עם התירוצים, וא"כ הווא וכל דבריו נתרושים בטוב טעם, צריךין לקבלם כמו שאמרו.

ואפי"י אם נניח שיש בדברי מהורה"ן דברים בלתי מובנים, או כי מושׁתת מהזיק א"ע בזה הדבר, ושובט את כל הדברים עפ"י הבנתו הকתנה בדבר זה, כמ"ש בעבודת ישראל (אבות פ"ה מט"ו) וול' ארבע מדות ביושבים לפני חכמים וכור' משמרת שמו זיהה את היין וקובעת את השמרין, והוא קאי על האדם השומע דברי תורה מפני הצדיק, ובודאי שגיאות מי יבין ולא ימלט שלא יציא איזה דבר בטל, וזה השיטה השומע מחזיק עצמו בזה הדבר בטל בלבד, ובזה מגנה בעיניו אף דברים הנכבדים. וזה בא לו מחמת שהוא כולו רע, וא"א לו שיודבק בו רק הרע והדבר הבטול. וזה משמרת דקאי על זה האדם בעצמו שהוא כולו שמרין, ועייז' נבדקו בו ג"כ השמרין, ומשה היה באחד מעמי הארץ שבא לפני הרב המגיד דק"ק מعزيزיש ובקש ממנו שיאמר לו דברי תורה. פתח ואמר לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני, פ"י שמרה נפשי, לשון שמרין, שיפורש מני השמרין, וכשהשמע זה האדם דברי קדרו היה כור בעיניו גודל מעלהו, והוא לא שם אל לבו הדבר טוב היוצא מזה, כי בודאי הוא דרך אמרת מדרכי המוסר, רק איזו עצמו בדבר הבטול. וזה כאשר אמרנו עברו שהוא כולו שמרין ונבדקו בו השמרין ע"כ, ובודאי במשיכ' שהצדיק מוציא איזה דבר בטל, אין הכוונה דבר בטל ממש, כי הלא מביא ע"ז המעשה מהדייבור של המגיד, שהיתה בזה מוסר, אלא הכוונה הוא על דבר הנראה לך רצוי הדעת דבר בטל בהשכמה ראשונה, בלי להתעמק להבין בדבריו.

ועכ"ב בני אדם שמחפשים רק הדברים שהם קושי הבנה לפי דעתם בספרי הצדיקים, ואין מסתכלים על כל כך הרבה דברי התורה שמעוררין ומוחזקין לעבודת השם, הם בבח"י שמרין הנ"ל, ואין כוונתם להבין דברי הצדיק כלל, רק לחפש מומין, וא"כ להם בודאי לא יהיו נתקבלים הדברים והפשתים, כי לא באלה הפצחים, רק בהקויותות לפי צמצום שכלה, אבל למי שמחפש את האמת, ורואה כל הדברים הטובים והיפים בדברי הצדיק, ועדין קשה לו ואני מבין איזה מן המארים, לאיש כוה מהני הביאורים.

ובאמת צריך שיהיה נמצא בדברי הצדיקים, דברים שהיו נראים כשמרים, כמ"ש בתולדות יעקב יוסף (ואתחנן אותן ז) להבין דברי חז"ל אין ממןין פרנס על האזכור וא"כ קופה של שרצים תלויין אחריו יומה כ"ב), וגם יבואר כל המבזה ת"ח אין רפואי למכתו (שבת קי"ט). והענין דכ' חכמי הטבע והביאו הרמב"ן כי ב' הפקים שהם ב' קצחות, א"א לחברן כ"א ע"י דבר מוצע, שהיה בו בח"י א' מזה ובבח"י א' מזה, ושמעתית משאל ממורי למלך שלחה בנו ידידו למרחוקים כדי שייהיה לו אח"כ יותר תעונג, וברבות הימים נשכח מבן המלך כל תעונגיה המלך, ושלח אחיו ולא רצה לחזור לאביו, וכל מה שליח המלך יותר שרים חשובים אחריו לא הועלו כלום. עד שיהיה שר אחד חכם, שכסות ולשון שנייהrina כדמות הבן ההוא, ונטקרב אליו במדרגתו והשיבו אל אביו ודפק"ת.

וזה כל המבזה ת"ח, ר"ל כי מבזה אותו מצד שמצא בו מדה ומדריגה שאינו הגונה, והוא לתועלת ורפואת אנשי דורו, כדי שייהיה לו עמהם צד חיבור לרבנן בעבודת ה', והוא מבזה אותו. א"כ אין רפואי למכתה, כשהיאנו רפואי רוץ להתקרב עמו מצד זה המדה, א"כ שוב לא ימצא מקום חיבור עמו, כי המדה הגורעה שבת"ח הוא לבוש קרווע כמו כן שייהיה נדמה לבן המלך שנעשה בן כפר ג"כ ע"כ

ואני מועט עתה בטלית ותפלין דרבינו تم, ואני יכול להרחיב הדיבור כלל, וה' ישמח נפשך ויחוק לבך בכל עז ותעוזות, שתזכה להבין מרחוק גדולות אדומור'ר וכו' זיל, עד שלא יבלבל כל מה שעובר عليك, יהיה איך שיהיה, כי הכל יתהפר לטובה, כי גדול אדונינו ורב כה וכו'.

דבריabic המשכה לקבל קדושת ניסן ראש חדשים, עד שנזכה לאולה שלימה שתהיה בניסן כמו שאמרו חכמינו זיל ר'יה יא), ואנו נשיר Shir חדש וכו', וגם עתה ראוי לנו לשמה בתקופה הזאת, נגילה ונשמה בישועתו. וראם מכאן שהוועה להבין קצת גדולת רבינו זיל לא יתבלבל מכל מה שעובר עליו והוא נפללא).

נתן מברסללב

סימן ק"ה

בעזרת השם יתברך, יום ג' י"ג ניסן, תקצ"ג

אהובי בני חבבי, מכתבה קבלתי בשעה זאת.

והנה עתה הכל טרודים, וגם אני יודע עם מי אלה האגרת הזה, אך אמרתי מהבתך ותשוקתך העצומה למכתבי, להכינו מיד. ואצזה לחקר אחר עובר ושב לשלו היום או לחר או בחול המועד אם ירצה ה', וה' הטוב יעשה, כי הכל בהשגה נפלאה.

ובשבת העבר דברנו מענין ההשגהה, עליל ידי זה עיקר תוקף כל הנסים והగאות, בפרט גאולה ראשונה של יציאת מצרים שהיתה בפסח. על פי התורה (ליקום היא סי ר'ט) בשעה שהקדוש ברוך השם זכר את בניו וכו' (ברכות נט). ובשביל זה קורין שבת שלפנינו שבת הגודל, על שם הנסים והנפלאות שנמשכין מכאן והארון שהוא בחינתן קץ בא הקץ (חזקאל ג' ט), מבואר בתורה עיי". ועל כן נקרא שבת הגודל, בבחינת הגודל, במל' ח' ז' ספרה לי את הגודלות אשר עשה אלישע וכו', שהוא בבחינת ומוריד שני דמעות לים הגדול וכוכ' עיי".

ואחר כך עזרני השם יתברך ברוחמו הנפלאים שركדתי בעצמי הרבה פתאום, מה שלא עלה על דעתך לרക אג, והכל בישועתו והשגהתו הנפלאה, כי לא דבר רק הוא מה שנעשה עמו בכל יום ויום עם כל אחד ואחד, בפרט עמך ועמי, משיח יספר לכל אחד מה שנעשה עמו בכל יום סיופים סוף משעה י"א וע"ל لكم ס' כי כישר רבת שמענו וכו', וצריכין לזכור זאת היבט היטיב בכל יום, אך ברוך השם תהלה לאל חי כבר הקדים לנו רפואה לכמה, מה שאנו יודעים מאור האורות וכו' נפלא כה אשר לא היה לעולמים וכו' וכו' עיין חי מוהר'ן סי' רמ"ז.

זוכר אל תשכח את כל החסדים שעשה השם יתברך עמו בעניין זה, שהוא תירוץ ונחמה ורפא על כל מה שעובר לך בכל יום, רק השמר לך ושמור נפשך מאך פן תשכח את הדברים אשר ראו עיני שכלה, ואשר שמעו אונק מיום שעמדת על דעתך בעניין זה עד היום הזה.

בזודה משמחת ובקשה

בחיות שסידרנו כל תלמידי רבי"ל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נועים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מוהרנת ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזה"ת לסדר הספה"ק "עלים לרופא - מכתבי מוהרנת", עם העורות ובירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת"י, עד שפניהם ולכן הנני פונים בבקשת מאה א"ש היקרים, מי שרוצה לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וחותם הרבים תלוי בו.

ברכת מזל טוב לאנ"ש

להרחה"ח דולה ומשקה מתורת רבי"ל
מו"ה יצחק פריעדמאן שליט"א, מוויליאמסבורג
לרגלי שמחת נישואיו בנו ני"ז

מו"ה יצחק אל מענדאלואויטש ני"ו, מקרית يول
לרגלי שמחת הולדת בתו תחוי'
יזכו להעמיד דורות יהודים ומוברכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרוביה"ק, אכ"ר

כוונת העזרות והצינומים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוניינו בעזה להודיעם כל המכתבים עם העזרות כדי לזכות את הربים, לנו נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידיינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

שיעורים אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מן קען הערן אוסף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אוסף אידיש מיט אל אחרhn הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט וויעס איז מבוואר אין ליקוטי הלכות
חזק ואצז אהי למלמו פטרוי "כל יום", וועלן ללחש בהם למצוות בהם
בכל פעם עזות להצעיל נפשיכם (על' מכתב שי'')

למלתנים למערתת ון לעתם מאמורים להופיע בחט סופר, און להערות ון
מי שברצען שייען לו חט סופר על יד האימעל, פנה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
845.781.6701
און להפקה:
לזהועה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלו הזועה (עד יומ ג' בשעה: 09:00 גנוק):